

□ Czas czytania: 5 min.

All'interno del "Progetto Europa", l'Italia Meridionale ha lanciato un nuovo progetto missionario nelle regioni della Calabria e della Basilicata accogliendo i primi missionari "ad gentes", segno di generosità missionaria e opportunità di crescita nell'apertura. W ramach „Projektu Europa” Inspektoriat Południowych Włoch uruchomił nowy projekt misyjny w regionach Kalabrii i Basilicaty, przyjmując pierwszych misjonarzy „ad gentes”, co jest znakiem misyjnej hojności i szansą na wzrost globalnego otwarcia się na charyzmat św. Jana Bosko.

Europa jako ziemia misji: w nowej salezjańskiej perspektywie misyjnej misje coraz mniej mają charakter geograficzny, jako ruch w kierunku „ziem misyjnych”, dzisiaj misjonarze pochodzą z pięciu kontynentów i są wysyłani na pięć kontynentów. Ten wielokierunkowy ruch misyjny ma już miejsce w wielu diecezjach i zgromadzeniach. W ramach „Projektu Europa” salezjanie zmierzili się z tą zmianą paradygmatu misyjnego, dla którego konieczna jest droga nawrócenia umysłu i serca. „Projekt Europa”, w myśli ks. Pascuala Cháveza, jest aktem apostołskiej odwagi i szansą na charyzmatyczne odrodzenie w Europie, które należy umieścić w szerszym kontekście nowej ewangelizacji. Celem jest zaangażowanie całego Zgromadzenia Salezjańskiego w umocnienie charyzmatu salezjańskiego w Europie, zwłaszcza poprzez głęboką odnowę duchową i duszpasterską wspólbraci i wspólnot, aby kontynuować projekt św. Jana Bosko na rzecz młodzieży, szczególnie najuboższej.

Zaangażowane inspektorie salezjańskie są wezwane do przemyślenia swoich dzieł salezjańskich w celu bardziej efektywnej ewangelizacji, odpowiadającej dzisiejszemu kontekstowi. Wśród nich inspektoriat Południowych Włoch opracował nowy projekt misyjny, który obejmuje regiony Basilicaty i Kampanii.

Zaczynając od analizy terytorium, można zauważyć, że Południowe Włochy charakteryzują się dość znaczną obecnością młodzieży, z mniejszym spadkiem urodzeń w porównaniu do innych regionów Włoch, oraz że emigracja jest bardzo mocnym zjawiskiem, które sprawia, że wielu młodych ludzi wyjeżdża, aby studiować lub pracować gdzie indziej. Tradycje religijne i rodzinne, które od zawsze stanowiły ważny punkt odniesienia dla społeczności, są mniej istotne niż w przeszłości, a wielu młodych ludzi postrzega wiarę jako oddaloną od swojego życia, mimo że nie okazują całkowitego sprzeciwu wobec niej. Salezjanie odznaczają się dobrą przynależnością do duchowych doświadczeń młodzieżowych, ale jednocześnie niskim przyjęciem systematycznych i definitywnych propozycji.

Inne problemy dotyczące świata młodzieżowy to analfabetyzm emocjonalny i afektywny, kryzysy relacyjne w rodzinach, porzucanie szkoły i bezrobocie. Wszystko to sprzyja zjawiskom powszechnej biedy i wzrostowi organizacji przestępczych, które znajdują żyzny grunt do angażowania i gorszenia młodych ludzi. W tym kontekście wielu młodych wyraża silne pragnienie zaangażowania społecznego, szczególnie w obszarach politycznych i ekologicznych oraz w świecie wolontariatu.

Inspektoriat salezjański w ostatnich latach zastanawiała się, jak działać, aby być widzialną w terenie, i podjęła kilka ważnych decyzji, w tym rozwój dzieł i projektów dla najuboższych młodych, takich jak domy dziecka i ośrodki dzienne, które bezpośrednio i wyraźnie wyrażają opcję na rzecz młodzieży zagrożonej. Całościowa opieka nad młodzieżą powinna dążyć do kształcenia nie tylko teoretycznego, aby młody człowiek mógł odkryć lub uświadomić sobie swoje zdolności. Ponadto potrzebna jest odważniejsza praktyka misyjna, aby realizować ścieżki edukacji w wierze, które pomogą młodym ludziom w realizacji ich chrześcijańskiego powołania. Wszystko to ma być realizowane z aktywnym zaangażowaniem wszystkich: osób konsekrowanych, świeckich, młodzieży, rodzin, członków Rodziny Salezjańskiej... w stylu w pełni synodalnym, który promuje współodpowiedzialność i uczestnictwo.

Basilicata i Kalabria zostały wybrane jako obszary znaczące charyzmatycznie i potrzebujące wzmocnienia oraz nowego impulsu wychowawczo-duszpasterskiego, terytoria, na które warto postawić, otwierając nowe granice pastoralne i redefiniując niektóre już istniejące. Chodzi o sześć dzieł salezjańskich: Potenza, Bova Marina, Corigliano Rossano, Locri, Soverato i Vibo Valentia. Jakich salezjanów potrzebujemy do tego projektu misyjnego? Salezjanów gotowych do pracy w ubogich, ludowych i zaludnionych terenach, z trudnościami ekonomicznymi i czasami brakiem bodźców kulturowych, szczególnie potrzebujących pierwszego przepowiadania Ewangelii. Salezjanów, którzy są dobrze przygotowani, na poziomie duchowym, salezjańskim, kulturowym i charyzmatycznym. Należy mieć na uwadze powód, dla którego ten projekt został opracowany, a mianowicie troskę o Basilicatę i Kalabrię, dwa ubogie regiony z niewieloma systematycznymi propozycjami duszpasterskimi na rzecz najbardziej potrzebujących młodych ludzi, w których głoszenie kerygmatyczne staje się coraz większą potrzebą, także w kontekstach tradycji katolickiej. Wychowawczo-duszpasterska praca salezjanów stara się dać nadzieję wielu młodym ludziom, którzy często są zmuszeni do opuszczenia swoich domów i przeniesienia się na północ w poszukiwaniu lepszego życia. Kontrast tej rzeczywistości z dalekowzrocznymi ofertami pastoralnymi i formacyjnymi, szczególnie kształceniem

zawodowym, uwagą na problemy młodzieżowe, współpracą z instytucjami w celu znalezienia odpowiedzi staje się coraz bardziej pilny. Oprócz salezjanów konsekrowanych, ten teren wzbogacony jest piękną obecnością świeckich i członków Rodziny Salezjańskiej, a lokalny Kościół, jak również rzeczywistość społeczna, darzy wielkim szacunkiem i uznaniem synów św. Jana Bosko.

Przyjęcie nowych misjonarzy *ad gentes* jest błogosławieństwem i wyzwaniem, które wpisuje się w ten projekt pastoralny. Inspektoriat Południowych Włoch (IME) w tym roku przyjął czterech misjonarzy, wysłanych w 155. salezjańskiej wyprawie misyjnej. Wśród nich dwóch stało się członkami nowej delegatury inspektorialnej AKM (Albania, Kosowo, Czarnogóra), a pozostali dwaj zostali przeznaczeni na Południe Włoch i wezmą udział w nowym projekcie misyjnym IME dla Basilicaty i Kampanii: Henri Mufele Ngankwini i Guy Roger Mutombo, z Demokratycznej Republiki Konga (Inspektoriat ACC).

Aby jak najlepiej towarzyszyć przybywającym misjonarzom, Inspektoriat IME zobowiązuje się, aby czuli się jak w domu i mieli stopniowe wprowadzenie w nową rzeczywistość wspólnotową i społeczną. Misjonarze są stopniowo wprowadzani w historię i kulturę miejsca, które stanie się ich domem, a od pierwszych dni uczestniczą w kursach języka i kultury włoskiej, trwających co najmniej dwa lata, co pomoże im w pełnej inkulturacji. Równolegle są wprowadzani w procesy formacyjne i stawiają pierwsze kroki w działaniach edukacyjno-pastoralnych inspektorii z młodzieżą i dziećmi. Fundamentalnym wymiarem jest uwaga na osobistą duchową drogę: każdemu misjonarzowi zapewnione są odpowiednie momenty modlitwy osobistej i wspólnotowej, towarzyszenie i duchowe prowadzenie, spowiedź, najlepiej w języku, który rozumieją, oraz czas na aktualizację i formację. W późniejszym etapie misjonarzowi zapewniona jest ciągła formacja, aby jeszcze pełniej włączyć się w dynamikę inspektorialną, zachowując pewne specyficzne uwagi. Doświadczenie misyjne będzie okresowo oceniane, aby zidentyfikować mocne strony, słabości i ewentualne korekty, w duchu braterskim.

Jak przypomina nam ks. Alfred Maravilla, Radca Generalny ds. Misji, „bycie misjonarzem w zsekularyzowanej Europie stawia znaczne wyzwania wewnętrzne i zewnętrzne. Dobra wola to za mało.” „Patrząc wstecz oczami wiary, uświadamiamy sobie, że poprzez uruchomienie ‘Projektu Europa’ Duch Święty przygotowywał Towarzystwo Salezjańskie do stawienia czoła nowej rzeczywistości Europy, abyśmy mogli być bardziej świadomi naszych zasobów, jak również wyzwań, i z nadzieją na ponowne ożywienie charyzmatu salezjańskiego na Kontynencie.”
Módlmy się, aby w regionach Basilicaty i Kalabrii obecność salezjańska była

inspirowana Duchem Świętym dla dobra najbardziej potrzebujących młodych ludzi.

Marco Fulgaro